

Wandeling 10

Best en Nieuwe Heide (5,8 of 9,9 km)

Vanuit Best zijn leuke wandelingen te maken, in westelijke, noordelijke en oostelijke richting. De keuze is deze keer gevallen – tamelijk willekeurig – op 'oost'.

Het vertrekpunt is de parkeerplaats bij het voormalige graf van Joe Mann; na zijn herbegraving in de USA is het een monument geworden.

Bij het monument het bos inlopen, rechtdoor, in oostelijke richting. Het is hier vrij laaggelegen vochtige zandgrond, zelfs beuken gedijen er goed. Na een paar honderd meter linksaf, langs het hek rondom het begrazingsgebied (in oostelijke richting). Het bos hier bestaat uit grove dennen, weinig onderbegroeiing, daardoor een mooie doorkijk op de nabij gelegen Langvennen. Langs het hek blijven lopen, ook als dit naar rechts buigt. Bij wandel-

knooppunt 50 weer links door het klaphek.

Ook hier – net als op de hele Nieuwe Heide – wemelt het van de bordjes voor allerlei wandelingen en routes. Maar ik ben eigenwijs en volg mijn eigen route, wars van al dit gewegwijzer.

Wel houd ik rekening met de gesteldheid van het terrein. Na 350m rechts Bij de noordoosthoek van het Langven ligt even verder namelijk iets dat ooit de waterafvoer van het Langven geweest moet zijn. Door die zo goed mogelijk te volgen is er een grote afwisseling in de begroeiing. Daarom in die hoek door het klaphek, links en daarna naar rechts. Dit is de goede biotoop voor het krentenboompje (Amelanchier): lichtzure, niet al te droge zandgrond. En, ja ... daar zijn ze! Toch blijft er een probleem: zijn die leuke bloeiende boompjes nu Amerikaanse, Canadese, Europese of Drentse krentenboompjes? Weliswaar ben ik tevreden met dit mondiale perspectief, maar uiteindelijk moet ik toch zonder nadere identificatie verder. Bij de 2de kruising rechtsaf.

Krentenboompje

Het daaropvolgende kruispunt oversteken. In de verte lonkt het Joe Mann paviljoen, maar we laten dit links liggen: nog geen versnapering verdiend. Rechtdoor; ergens staat een eenzame lariks zomaar tussen de andere bomen – hoe zou die daar gekomen zijn? Linksaf, en het slotje dat richting geeft aan de route oversteken. Vlak daarvoor ligt links een onduidelijk graf tussen de bomen. Aan het eind van het pad rechtsaf.

(* U kunt 4 km afsnijden door hier links af te slaan, naar het paviljoen.)

Spoedig wordt het terrein heideachtig. Aan het eind rechts aanhouden; dit pad heeft merkwaardige bochten en loopt uiteindelijk in zuidelijke richting. Linksaf naar het wandelknooppunt 21. Hier is het 'Hei en Dennen'.

Vertrekpunt: Joe Mann monument, Boslaan-Zuid, Best

Parkeren: Boslaan-Zuid, bereikbaar via de afslag 28 Best van de A2; links onder de tunnel door, links richting Eindhoven en dan voor de brug over het Wilhelminakanaal linksaf slaan. Na de tunnel onder de A2 weer linksaf.

Openbaar vervoer: trein (NS sprinter) of buslijn 3 vanaf Eindhoven Station naar station Best. Vanaf station Best rijdt buurtbus 260 langs het Joe Mann monument. (Let wel: deze rijdt alleen op werkdagen, eenmaal per uur.)

De totale wandeling is 9,9 km (GPS-spoor PVGE 10b), maar u kunt ook 4 km afsnijden (GPS-spoor PVGE 10a 5,8 km). Dan gaat u op het met * aangegeven punt naar links naar het paviljoen. U kunt daar rustig koffie drinken, tot de lange-afstand-wandelaars zich bij ** op hun route weer bij u aansluiten.

Op naar wandelknooppunt 20 en vervolgens naar nummer 22. Het is hier 'op bergen en in dalen'. Volgens mij is dat eenheidens vers, maar ik heb het wel op de zondagsschool geleerd. De mountainbikers die hier bezig waren heb ik niet gevraagd hoe zij er over dachten. Rechtsaf en op het punt waar de Sonseweg in Best overgaat in de Bestseweg in Son de asfaltweg oversteken.

'Hei en Dennen' is de titel van een boekje dat in 1897 is geschreven door Heimans en Thijsse, de twee opvoeders bij uitstek over 'levende natuur'. Als je het nu leest is het een breedspakige tekst met veel details en veel herhalingen. Als jongen heb ik er manmoedig doorheen geploegd en er toch het nodige van geleerd. Veel van wat er in beschreven staat was in de jaren vijftig nog in de Brabantse 'Hei en Dennen' te vinden. Nu is er nog steeds veel moois, maar ook veel verschraling.

Joe Mann was een van de parachutisten die op 17 september 1944 tussen Best en Son werden gedropt als onderdeel van de operatie Market Garden. Primair doel van deze dropping was om de brug over het Wilhelminakanaal in Son in handen te krijgen. Nadat die opgeblazen bleek te zijn werd een verkenningmissie naar de brug bij Best gestuurd. Vlak bij die brug ontstonden hevige gevechten.

Joe Mann raakte gewond aan zijn armen en kon daardoor een gegooid handgranaat niet meer retourneren. Door zich met zijn hele lichaam op de granaat te gooien sneuvelde hij, maar redde wel het leven van zijn kameraden. Ook de brug bij Best werd opgeblazen; Best werd daardoor minder interessant en werd pas een maand later dan Son bevrijd.

Het Langven is eigenlijk een complex van acht kleinere en grotere vennen. Bij de bebossing van de Nieuwe Heide in 1921-1930 is dit gebied buiten schot gebleven. De waterstand is sterk gedaald door de bemaling bij de tunnel van de A2, maar de laatste jaren is enig herstel van het peil opgetreden. De peilstok in het ven staat er dus niet voor niets, alles wordt nauwlettend in de gaten gehouden. Zou het allemaal weer goed komen? In ieder geval doen de schapen hier hun uiterste best!

Vlakbij is het museumpark Best: het museum 'Bevrijdende Vleugels' gaat over de luchtlandingen in 1944, ook is er een speelgoedmuseum annex speeltuin. Verder is er een café-restaurant; aan een pauze ben ik nog steeds niet toe dus verder in noordwestelijke richting langs de Survivalbaan. Bij de verharde weg (de Molenheideweg) linksaf: rechts ligt het terrein waar de landingen in 1944 daadwerkelijk hebben plaatsgevonden. Moeilijk voorstelbaar dat op deze saaie knollenvelden geschiedenis is geschreven.

Tegenover de Oude Baan linksaf, doorlopen tot aan de Sonseweg, oversteken en rechtdoor. Alweer een verdwaalde lariks, wat is daar toch mee aan de hand? Achter het Joe Mann theater links en nu eindelijk naar het paviljoen.

*(** Als u de korte wandeling koos dan zat u hier al een tijdje.)*

Na de pauze in zuidelijke richting verder; dit is een met geel-wit aangeduid pad. Mijn Vaticaanse loyaliteit is echter niet zo groot en dus bij de eerste gelegenheid rechtsaf. Bij het kruispunt links; bergen en

Grazers

Langven

dalen zijn er niet meer maar de dekzandruggen zorgen hier voor een wat geaccidenteerd terrein. In zuidelijke richting door tot aan het omheinde terrein van het Langven, rechtsaf langs de noordkant. Bij een breed pad links en de omheining rechts volgen. Bij wandelknooppunt 66 links.

De wind steekt op, wolken jagen langs de lucht, af en toe is er nog maar zon maar die heeft interactie met het landschap. Mooi.

Aan de zuidkant van het ven naar links en op de brede baan naar het klaphek. Daar rechts naar de Boslaan-Zuid en linksaf naar het startpunt.

Warwinkel

Per fiets terug naar Eindhoven-West, langs het Wilhelminakanaal en het Beatrixkanaal. Bij een recente storm zijn de populieren daar zwaar beschadigd en vervolgens vrijwel allemaal gekapt. De wielewalen van wandeling 3 zullen het wel moeilijk hebben.

Niettemin ben ik zelf in opperBeste stemming!

Ab Stevels / Cor Luijks

Een oud dennenbos